

2017-01-30

Näringsdepartementet
Enheten för regional tillväxt och EU:s
sammanhållningspolitik
Mattias Moberg

Enligt sändlista

Anmälan senast den 3 februari till
forum@tillvaxtverket.se

Observera att vi börjar kl. 9.00 med
kaffe från kl. 8.30

Inbjudan och agenda till Forum för hållbar regional tillväxt och attraktionskraft – Tjänstemannaforum den 10 februari 2017

Det är redan en bit in på det nya året och nu är det snart dags för ett nytt möte i Tjänstemannaforum! Den här gången startar vi lite tidigare, kl. 09.00 med kaffe från kl. 08:30.

Vi inleder som vanligt med aktuellt från Näringsdepartementet och Tillväxtverket. Resten av förmiddagen ägnar vi åt två aktuella frågor, vuxenutbildning respektive landsbygds politik.

Efter lunchen tar vi upp aktuella frågor inom den framtida sammanhållningspolitiken för att därefter fokusera på lärande i det regionala tillväxtarbetet – analyser, uppföljningar och utveckling av indikatorer.

Dagen avslutas som vanligt med Öppet forum och övriga frågor. Precis som förra gången ser vi gärna att ni tar del av och i förväg funderar kring de underlag med frågor som skickas med till de olika passen i agendan. På så sätt kan vi få en givande och konstruktiv dialog under dagen som stärker det regionala tillväxtarbetet.

Varmt välkomna!

Mattias Moberg

Mötet sker i **Stora Tigern, Socialdepartementet, Fredsgatan 8.**

Tid: kl. 09.00–15.00, kaffe från kl. 08.30. Ring Pia Diring, Näringsdepartementet, 070-374 25 72 om ni blir sena.

Anmälan: Senast den 3 februari till forum@tillvaxtverket.se (Ange eventuella önskemål om specialkost vid anmälan). Meddela oss även om ni har förhinder att delta.

Frågor om anmälan: Anna Ebenmark, Tillväxtverket, 08-681 77 48 eller forum@tillvaxtverket.se

Programmets innehåll eller inspel till Öppet forum: Erika Nilsson, Näringsdepartementet, 08-405 39 95 eller forum@tillvaxtverket.se

Agenda

08.30 Kaffe

09.00 Aktuellt från Näringsdepartementet

- Kort information om aktuella frågor
- Livsmedelsstrategi för jobb och hållbar tillväxt i hela landet
- Enklare företagande – digitala tjänster till restaurangföretag, se bilaga 1 för underlag med frågor!

Mattias Moberg, Enheten för regional tillväxt och EU:s sammanhållningspolitik, Näringsdepartementet

Mathilda Åberg, Genomförandesekretariatet för livsmedelsstrategin, Näringsdepartementet

Åsa Talamo, Enheten för främjande och förenkling, Näringsdepartementet

09.35 Aktuellt från Tillväxtverket

- Kort information om aktuella frågor

Ingrid Arltoft Henriksson Tillväxtverket

09.45 Vuxenutbildning – regional samverkan

- Aktuella frågor och regional samverkan inom vuxenutbildningen, se bilaga 2 för underlag med frågor!

Christina Månberg, Gymnasie- och vuxenutbildningsenheten, Utbildningsdepartementet
Marcello Marone, Skolverket

10.25 Bensträckare

10.35 En sammanhållen landsbygdspolitik

- Parlamentariska landsbygdskommitténs slutbetänkande
- OECD – Territorial Reviews: Sweden 2017, fokus innovativ och hållbar landsbygd
- Landsbygdsperspektiv i det regionala tillväxtarbetet, rapport från Tillväxtverket
- Fortsatta processen
- Se bilaga 3 för underlag med frågor!

Sören Häggroth och Maria V Gustafsson, Parlamentarisk kommitté om en sammanhållen politik för Sveriges landsbygder (N 2015:04)

Patrik Johansson, Enheten för regional tillväxt och EU:s sammanhållningspolitik, Näringsdepartementet

Ingrid Arltoft Henrikszon, Tillväxtverket

Stefan Renlund, Enheten för hållbar landsbygdsutveckling, Näringsdepartementet

11:45 Lunch

12.30 Sammanhållningspolitiken efter 2020

- Aktuellt från Bryssel samt det fortsatta arbetet inför kommande programperiod
- SKL:s arbete och den fortsatta processen, se bilaga 4 för underlag!

Anna Carlsson, Enheten för regional tillväxt och EU:s sammanhållningspolitik, Näringsdepartementet

Ellinor Ivarsson, Sveriges kommuner och landsting

12.50 Lärande – analyser i det regionala tillväxtarbetet

- Analys och kunskapsunderlag till det regionala utvecklings- och tillväxtarbetet, se bilaga 5 för underlag med frågor!

Sverker Lindblad, Enheten för regional tillväxt och EU:s sammanhållningspolitik, Näringsdepartementet

Anna Norin, Region Västerbotten

Bo Wictorin, Regionförbundet Sörmland

13.35 Kaffe

13.50 Lärande – uppföljning och ökat resultatfokus i det regionala tillväxtarbetet

- Nationell uppföljning av det regionala tillväxtarbetet
- Resultat från Statskontorets uppdrag att utreda åtgärder för ett ökat resultatfokus i uppföljningen av anslag 1:1 Regionala tillväxtåtgärder
- Ny organisation för analys och uppföljning, Tillväxtverket
- Se bilaga 6 för underlag med frågor!

Charlotte Werner, Enheten för regional tillväxt och EU:s sammanhållningspolitik, Näringsdepartementet

Sebastian Stålfors och Maria Karanta, Statskontoret
Anna Bünger, Tillväxtverket

14.45 Öppet forum och nästa möte

- För inspel till Öppet forum kontakta Erika Nilsson, Näringsdepartementet, 08-405 39 95 eller forum@tillvaxtverket.se
- Notera nästa möte den 12 maj 2017

Mattias Moberg, Enheten för regional tillväxt och EU:s sammanhållningspolitik, Näringsdepartementet

15.00 Mötet avslutas

Näringsdepartementet
Enheten för främjande och förenkling

Enklare företagande – digitala tjänster för restaurangföretag

Frågor att diskutera

- Vilka allmänna medskick har regionerna till arbetet?
- Vilken roll vill/kan regionerna ha?
- Hur kan regionerna bidra?

Regeringen har ingått en överenskommelse med SKL om ett enklare företagande för perioden 2016–2017 (N2016/01182/FF). Arbetet inriktas inledningsvis mot restaurangföretag och målsättningen är att vid utgången av 2017 kunna erbjuda majoriteten av alla restaurangföretagare i Sverige digitala tjänster för att starta och driva sin verksamhet. Restaurangbranschen har valts ut, inte bara för att den är viktig för tillväxt och sysselsättning, det är även en regeltung bransch som kräver omfattande kontakter med kommun och myndigheter för att få nödvändiga tillstånd på plats. Arbetet inleds med restaurangbranschen men kommer sedan att fortsätta med andra branscher och processer.

En digital statsförvaltning ger en grund för att göra det enklare för företagen i kontakten med myndigheterna. En fullt ut digital ärendehantering gör det lättare för företag att göra rätt från början, att få en snabbare ärendehantering och att lättare få besked om ärendestatus. Regeringens bedömning är att digitala tjänster ska, så långt det är möjligt och där det är relevant, vara förstahandsval i den offentliga sektorns kontakter med medborgare, organisationer och företag.

För att skapa digitala processer som hänger ihop krävs en tydlig utgångspunkt i företagets processer och det behövs en samverkan myndigheter emellan, från kommuner till länsstyrelser och berörda statliga

myndigheter. Genom gemensamt kartläggningsarbete är det möjligt att ta bort vissa krav och hitta nya möjligheter att ta in uppgifterna än att fråga företagen. Arbetet med att kartlägga tillståndskraven för restaurangföretagen har visat på ett antal överlappningar och variationer i den kommunala tillämpningen m.m.

Utbildningsdepartementet
Gymnasie- och vuxenutbildningsenheten

Vuxenutbildning – regional samverkan

Frågor att diskutera

- På vilket sätt kan kompetensplattformarna/de regionalt utvecklingsansvariga stödja kommunernas vuxenutbildning (komvux och sårvux)? Vilka behov uttrycker kommunerna?
- Hur fungerar samarbetet mellan kommunerna i regionen och de regionalt utvecklingsansvariga? Med Arbetsförmedlingen? Med arbetslivet?

Inom Gymnasie- och vuxenutbildningsenheten på Utbildningsdepartementet hanteras frågor om gymnasieskolan, kommunernas vuxenutbildning, yrkes- högskolan, validering och studiefinansiering, samtliga är områden i statsrådet Ekströms portfölj. Aktuella frågor inom enhetens ansvarsområde är bl.a. rätt till behörighetsgivande komvux, studiestartsstödet, regionalt yrkesvux och beredning av gymnasieutredningens betänkande. Även regeringens satsning på kunskapslyftet är till stor del inom enhetens ansvarsområde.

Skolverket arbetar med flera regionala frågor. Ett exempel är ESF-projektet RegioVux som är tänkt att stimulera regional samverkan om yrkesutbildning för vuxna samt vinna erfarenheter som kan ligga till grund för en större nationell satsning på regional samverkan om yrkesutbildning. Projektet ska stimulera framväxten av ett fastare och mer strukturerat samarbete dels mellan kommunerna, dels mellan denna kommunsamverkan och med aktuella branscher. Ett annat exempel är de Regionala dialogerna som har bedrivits sedan 2009. Årligen genomförs ca 20-25 regionala dialoger mellan Skolverket och medverkande förvaltningschefer och skolledare, politiker, företrädare för Arbetsförmedlingen, regionala kompetensråd/plattformar och lokala eller regionala näringslivet.

Näringsdepartementet

Enheten för regional tillväxt och EU:s
sammanhållningspolitik

Enheten för hållbar landsbygdsutveckling

En sammanhållen landsbygds politik

Frågor att diskutera

- Vilka är era reflektioner på Landsbygdskommitténs förslag till en sammanhållen politik, hur den organiseras och målen för denna?
- Även OECD har lämnat rekommendationer till Sverige om landsbygds politik, hur ser ni på dessa i relation till Landsbygdskommitténs förslag?
- Hur ska den regionala tillväxtpolitiken och en ny sammanhållen landsbygds politik samverka för att skapa synergier? Hur kan de regionalt utvecklingsansvariga bidra i arbetet? På vilket sätt kan förslagen stärka eller försvaga regionernas tillväxtarbete?
- Vilka av de 75 förslagen ser ni som särskilt viktiga?

Parlamentariska landsbygdskommittén

Den parlamentariska landsbygdskommittén har haft i uppdrag att lämna förslag till en sammanhållen nationell politik för hållbar utveckling av Sveriges landsbygder. Den nya politiken ska bidra till tillväxt, företagande, sysselsättning och boende i attraktiva landsbygder. Förslag till en sammanhållen nationell politik ska bl.a. inbegripa övergripande mål samt möjliga åtgärder för att uppnå målen. Den parlamentariska landsbygdskommittén överlämnade sitt slutbetänkande till regeringen den 4 januari 2017.

I stort sett samtliga politikområden har betydelse för de människor, företag och organisationer som bor, lever och verkar i Sveriges landsbygder. Den parlamentariska landsbygdskommitténs förslag återfinns därför inom många politikområden och sorteras utifrån följande rubriker:

- Näringsliv och företagande
- Digitalkommunikation och transportinfrastruktur
- Kompetensförsörjning
- Samhällsplanering och bostadsbyggande
- Kommersiell service, välfärdstjänster och kultur
- Statens närvaro i hela landet
- Styrning och organisering av landsbygdspolitiken
- Civilsamhället utvecklar landsbygderna

Sammanlagt presenteras 75 förslag. Förslagen varierar från uppdrag till myndigheter till näringslivspaket i utvalda kommuner och satsningar på förutsättningskapande åtgärder såsom exempelvis bredband samt organisatoriska åtgärder som att länsstyrelserna förslås få uppgiften att leda landsbygdsdelegationer.

Läs vidare

- För Sveriges landsbygder – en sammanhållen politik för arbete, hållbar tillväxt och välfärd, kortversion (SOU 2017:1)
http://www.regeringen.se/4b136a/contentassets/acec663a156a41659021e0e1387e713d/kortversion_sou-2017_1_web.pdf
- Hela slutbetänkandet med alla förslag hittar ni här:
<http://www.sou.gov.se/parlamentariska-landsbygdskommitten/>

OECD – Territorial Reviews: Sweden 2017

Våren 2010 lanserade OECD studien *Territorial Reviews: Sweden*, där slutsatser drogs kring Sveriges regionala utvecklingstrender, politikutformning samt regionala organisations, styr- och ledningsformer (governance).

I september 2015 beställde regeringen en uppföljning och uppdatering av OECD:s territoriella studie, med en genomgång av hur Sverige genomfört och arbetat med rekommendationerna utifrån politikområdets utveckling. Studien *OECD Territorial Reviews: Sweden 2017* publiceras nu i februari och innehåller förnyade rekommendationer för politikutvecklingen med ett särskilt fokus på innovativ och hållbar landsbygdsutveckling samt governancefrågor.

OECD:s rekommendationer till Sverige om landsbygdsutveckling (*Territorial Reviews: Sweden 2017*):

1) införa en rumsligt differentierad definition av landsbygder (som är gemensamt överenskommen och som bygger på Tillväxtanalys befintliga arbete) och ge stöd för att den ska användas konsekvent inom regeringen och statsförvaltningen.

2) utveckla ett övergripande landsbygdspolitiskt styrramverk i samarbete med sektorsdepartement, regioner och lokalsamhället som:

- har en tydligt uttalad och klar vision och klara mål för utvecklingen av Sveriges landsbygder vilka baseras på ett välfärdsramverk med ett mätbart utfall;
- identifierar hur nationell sektorspolitik (t.ex. innovation, fysisk planering, transport etc.) skräddarsys och anpassas till behov och förutsättningar i olika landsbygder;
- kompletterar och effektivt integreras med befintlig regional tillväxtpolitik

3) säkerställa att det landsbygdspolitiska ramverket har mekanismer för att främja och övervaka genomförandet, vilket omfattar att:

- tilldela ansvaret för genomförandet av den regionala tillväxtpolitiken och landsbygdspolitiken på regional nivå till den politiska organisation (såsom landsting eller samverkansorgan) som nu ansvarar för regional tillväxtpolitik, och ge dem i uppgift att ta fram en integrerad strategi för regional utveckling och landsbygdsutveckling (och i det fall där en länsstyrelse är ansvarig för regional tillväxtpolitik så bör detta ansvar överföras till en regional politisk organisation);
- säkerställa att dessa strategier baseras på identifierade regionala behov, prioriteringar och tillgångar för urbana områden och landsbygdsområden (och att de inte begränsas av EU-prioriteringar och principer för finansiering) och att de tas fram genom samverkan med länsstyrelser, kommuner, LAG-grupper och andra centrala aktörer;
- ge länsstyrelserna i uppdrag att förhandla fram bindande åtaganden från nationella sektorsdepartement om hur de ska skräddarsys och anpassa politikområden för att leverera till den strategi för regional tillväxt och landsbygder som varje region ska ta fram;
- etablera en nationell rådgivande kommitté med representanter från länsnivå, kommunnivå, näringslivet, lokalsamhället och tredje sektorn

vilken rapporterar till statsministerns kansli och som ger råd och är pådrivande för utveckling och genomförande av en landsbygdspolitik;

- implementera förbättrad vägledning och förbättrade verktyg för beslutsfattare så att de kan ta bättre hänsyn till landsbygdenas behov och frågor när de utformar och genomför sektorspolitik på nationell, regional och kommunal nivå; och,
- skapa en nationell landsbygdsutvecklingsfond, som regional och kommunal nivå och aktörer i tredje sektorn kan använda för att skapa en hävstångseffekt med CAP:s pelare 2 och europeiska regionala utvecklingsfonden och andra fonder för att leverera utfall i linje med prioriteringarna inom den nationella landsbygdspolitiken och i linje med de regionala strategierna för regional utveckling och landsbygdsutveckling;

4) stödja regioner att leverera bättre tjänster och uppnå synergier mellan politikområden genom att:

- minska barriärer på grund av administration och regleringar och utveckla starkare incitament för regioner och kommuner att förmedla innovativa servicelösningar till lokalsamhället i landsbygderna (med ett särskilt fokus på att stödja sociala entreprenörer och den tredje sektorn);
- tilldela landstingen en roll inom fysisk planering och säkerställa att dessa regionala fysiska planer är integrerade med planering för regional transport och kommunikationsinfrastruktur (och därigenom hjälpa till att främja urbana-rurala länkar och komplementaritet avseende markanvändning och infrastruktur mellan olika landsbygdsområden); och,
- säkerställa att förslag om sammanslagningar av län och kommuner verkligen beaktar de kostnader och fördelar som dessa förändringar har för familjer och lokalsamhällen i glest befolkade områden.

Läs vidare

- Hela OECD:s kapitel om landsbygdsfrågor bifogas som pdf (engelska).

Tillväxtverkets uppdrag om landsbygdsperspektiv i det regionala tillväxtarbetet

I oktober 2016 slutrapporterade Tillväxtverket sitt uppdrag att kartlägga och analysera på vilket sätt ett landsbygdsperspektiv finns med i de regionala utvecklingsstrategierna och det regionala tillväxtarbetet. Tillväxtverket menar de regionala utvecklingsstrategierna har ett landsbygdsperspektiv, men att

andra begrepp än landsbygd används för att uttrycka förutsättningar, utmaningar och vägar framåt för dessa geografiska områden. Tillväxtverket ser att territoriella perspektiv, inklusive landsbygdsperspektiv, bör stärkas både i nationella prioriteringar och i regionala utvecklingsstrategier. För detta lämnar Tillväxtverket rekommendationer till regeringen respektive regionalt utvecklingsansvariga aktörer. Regeringen föreslås utveckla och förklara territoriella perspektiv inom prioriteringarna i Nationella strategin för hållbar regional tillväxt och attraktionskraft och styra med utrymme för regional variation. Vidare rekommenderar Tillväxtverket regeringen att tydliggöra regionalt utvecklingsansvariga aktörers roll och funktion ifråga om landsbygders utveckling. Till regionalt utvecklingsansvariga aktörer rekommenderar Tillväxtverket att:

- utveckla de regionala utvecklingsstrategiernas beskrivningar av territoriella perspektiv
- konkretisera och visa vilka mål och intentioner i utvecklingsstrategin som styr respektive program

Läs vidare

Ett territoriellt perspektiv, landsbygderna i de regionala utvecklingsstrategierna, Tillväxtverket 2016,

http://tillvaxtverket.se/download/18.7c3ce8ba157d264d2e9401d0/1477659545977/Territoriellt_perspektiv_regionala_utvstrategier.pdf

2016-12-16

Avdelningen för tillväxt och samhällsbyggnad
Sektionen för lokal och regional utveckling
Ellinor Ivarsson
Gustaf Rehnström

Europeiska Kommissionen
Näringsdepartementet
Statsrådsberedningen
Finansdepartementet
Arbetsmarknadsdepartementet
103 33 Stockholm

SKL:s synpunkter på EU:s framtida sammanhållningspolitik

Sammanfattning

Sammanhållningspolitiken är EU:s viktigaste investeringsverktyg för att skapa tillväxt och sysselsättning lokalt och regionalt runt om i Europa. Sammanhållningspolitiken utgör, tillsammans med den inre marknaden och den ekonomiska och monetära unionen, en viktig grundpelare i den europeiska integrationsprocessen. Mot bakgrund av de slitningar man upplever inom EU idag, är en stark sammanhållningspolitik än mer central än tidigare. Genom sammanhållningspolitiken länkas kommuner och regioner samman med det europeiska projektet och ger EU legitimitet på lokal och regional nivå.

Sammanhållningspolitiken har stor betydelse för att skapa tillväxt och sysselsättning lokalt och regionalt i Sverige. Arbetssättet som kännetecknar sammanhållningspolitiken, med 7-åriga ledtider, samordning mellan sektorer och samhällsnivåer och inte minst den territoriella anpassningen av insatser, har bidragit till att tillväxtprocesser har skapats regionalt, som inte hade kunnat åstadkommas med nationella årliga anslag. Det regionala inflytandet över medlen och de regionala prioriteringarna är centrala utgångspunkter och en förutsättning för ett framgångsrikt regionalt utvecklingsarbete.

Sveriges Kommuner och Landstings synpunkter

Bakgrund

Europeiska kommissionen ska senast den 2 januari 2018 lämna förslag till ny flerårig budgetram för Europeiska Unionen. Förhandlingar mellan medlemsstaterna och kommissionen inleds därefter. Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) avser här lämna sina synpunkter på den framtida sammanhållningspolitiken inför regeringens utarbetande av en svensk förhandlingsposition. Ytrandet tar sin utgångspunkt i samråd och diskussioner som förbundet haft med sina medlemmar i olika nätverksgrupper och politiska fora. Ett fördjupat ställningstagande kommer att beredas då Europeiska Kommissionen har lagt konkreta förslag i samband med den sjunde sammanhållningsrapporten, som förväntas presenteras under 2017.

Sammanfattning av SKL:s ställningstagande

SKL anser

1. att sammanhållningspolitiken bidrar till att hantera många av de utmaningar som EU står inför idag.
2. att sammanhållningspolitiken bör ha en framträdande roll i den kommande fleråriga budgetramen och att politiken ska omfatta *alla* regioner i EU.
3. att det territoriella perspektivet, som är unikt för sammanhållningspolitiken, måste bibehållas och stärkas.
4. att Socialfonden, Regionalfonden, samt delar av Landsbygdsprogrammet slås samman till en integrerad fond, för att bättre möta komplexa utmaningar på regional nivå.¹
5. att en gemensam förvaltande myndighet inrättas för den integrerade fonden.

Vad gäller sammanhållningspolitikens mervärde, anser SKL

6. att sammanhållningspolitiken ger ökade möjligheter att skapa tillväxt och sysselsättning lokalt och regionalt i Sverige.
7. att arbetssättet som kännetecknar sammanhållningspolitiken har bidragit till att tillväxtprocesser har skapats lokalt och regionalt, som inte hade kunnat åstadkommas med nationella årliga anslag.
8. att öronmärkningen av medel för hållbar stadsutveckling har resulterat i sammanhållna strategiska satsningar som bidrar till att möta behov som finns i EU:s växande städer.
9. att arbetet med fonderna är värdefulla för att nyskapande verksamhet ska kunna testas.
10. att programmets koppling till EU:s tillväxt- och sysselsättningsstrategi EU 2020 har skapat incitament att jobba mot gemensamma utmaningar och mål.

Vad gäller inriktningen på fonderna för kommande period, vill SKL

11. framhålla att en strategisk ram för genomförandet av fonderna är nödvändig och att en uppdaterad tillväxt- och sysselsättningsstrategi för EU bör utformas.
12. att ett särskilt sysselsättningsinitiativ för nyanlända inrättas inom ramen för Socialfonden med fokus på integrationsinsatser i kommuner och regioner.
13. att Socialfondens koppling till regionalt utvecklingsansvarigas uppdrag att samordna utbildning och kompetensförsörjning stärks.
14. att arbetet med styrkeområden (smart specialisering) får en framträdande roll i Regionalfonden, då arbetssättet visat sig gynnsamt för uppkomsten av regionala innovationer.

¹ Vad gäller inriktningen på den integrerade fonden refereras nedan till dagens Regional-, Social- och Jordbruksfond för att göra en åtskillnad av typ av insatser. Ambitionen är dock att fonderna slås samman.

15. att de territoriella samarbetsprogrammen även fortsättningsvis får en viktig funktion för att stärka samarbeten och skapa solidaritet mellan regioner och medlemsstater.
16. att öronmärkningen för hållbar stadsutveckling inom Regionalfonden bibehålls och att fler städer än idag omfattas. Kopplingen till EU:s urbana agenda och perspektivet stad-land bör stärkas.
17. att det även avsätts särskilda medel inom Socialfonden för hållbar stadsutveckling.
18. att ansvar och delar av medlen för landsbygdsutveckling överförs från länsstyrelsen till de regionalt utvecklingsansvariga aktörerna, för att därigenom få en mer sammanhållen utveckling utifrån territoriets förutsättningar.

Vad gäller genomförandet, anser SKL

19. att sammanhållningspolitiken är ett regionalt verktyg och främst bör genomföras via regionala program.
20. att regionalt utvecklingsansvariga även fortsättningsvis bör ha ett huvudansvar för utformning och genomförande av programmen.
21. att regionalt utvecklingsansvariga bör utrustas med mandat att vid uppkomna behov ändra prioritering och inriktning i programmen för att därigenom få ett mer flexibelt genomförande.
22. att andelen medel i nationella program bör minska.
23. att regionalt utvecklingsansvariga bör involveras i urvalet av strategiska insatser som planeras nationellt.

För att kunna mäta sammanhållningspolitikens effekter, föreslår SKL

24. att indikatorer utvecklas som går bortom nuvarande kvantitativa mått och inkluderar kvalitativa aspekter av projekten, för att på så vis bättre belysa den faktiska effekten av genomförda satsningar.
25. att framtida indikatorer ska ha en direkt koppling till övergripande EU-strategier såväl som regionala utvecklingsstrategier, för att kunna mäta effekten av insatser på ett bättre sätt.
26. att Europeiska Kommissionen i dialog med medlemsstaterna och lokal och regional nivå utvecklar tillförlitliga mått på regional utveckling bortom BNP.

Avseende finansiella instrument, anser SKL

27. att ett utökat utrymme inom struktur- och investeringsfonderna är tveksamt.
28. att ett framtida användande av finansiella instrument bör utformas utifrån de olika lokala och regionala förutsättningar som råder.
29. att finansiella instrument *inte* får ersätta nuvarande projektstödsformer inom sammanhållningspolitiken. Finansiella instrument ska ses som en kompletterande del.

Vad gäller regelverket och genomförandet, anser SKL

30. att ytterligare åtgärder måste vidtas för att förenkla genomförandet och uppföljningen av projekt finansierade av struktur- och investeringsfonderna
31. att detta bör ske i enlighet med proportionalitetsprincipen, där projektets omfattning liksom historiskt goda resultat vid revision innebär administrativa lättnader.

SKL vill avslutningsvis påtala vikten av att den lokala och regionala nivån involveras fullt ut i förestående processen kring utformning av inriktning och genomförande av sammanhållningspolitiken i Sverige.

En större transparens i kommande förhandlingar är också önskvärd och SKL föreslår

32. att en eller ett par representanter utses för att företräda den lokala och regionala nivån i förhandlingarna med Europeiska kommissionen.

Förbundets ställningstagande

EU står idag inför stora utmaningar. Tillströmningen av flyktingar bl.a. från Syrien har inneburit stora påfrestningar för många enskilda medlemsstater, men också för det europeiska samarbetet i stort. För första gången sedan införandet av den fria rörligheten i EU, stänger nu flera länder sina gränser. Resultatet av folkomröstningen i Storbritannien har också bidragit till slitningar i den europeiska sammanhållningen. Därtill står EU inför stora globala utmaningar som klimatförändringar, ett förändrat säkerhetspolitiskt läge, demografiska svängningar, tilltagande urbanisering och ökad konkurrens. Dessa utmaningar kommer att kräva nya utgifter och nya utgiftsposter i kommande budgetram. SKL vill framhålla att sammanhållningspolitiken redan idag hanterar många av dessa utmaningar och bidrar till att mobilisera den lokala och regionala nivån, vilket är avgörande för att nå konkret resultat.

SKL anser därför att sammanhållningspolitiken bör ha en framträdande roll också i den kommande fleråriga budgetramen och att politiken ska omfatta alla regioner inom EU. Sammanhållningspolitiken är EU:s viktigaste investeringsinstrument för att skapa tillväxt och sysselsättning lokalt och regionalt. Sammanhållningspolitiken utgör, tillsammans med den inre marknaden och den ekonomiska och monetära unionen, en viktig grundpelare i den europeiska integrationsprocessen. Mot bakgrund av de slitningar man upplever inom EU idag, är en stark sammanhållningspolitik än mer central. Genom sammanhållningspolitiken länkas kommuner och regioner samman med det europeiska projektet och ger därmed EU legitimitet på lokal och regional nivå.

SKL vill framhålla att den övervägande delen av de sammanhållningspolitiska medlen även fortsättningsvis måste utgå från de behov och den utvecklingspotential som finns

lokalt och regionalt. Politikens huvudsakliga målsättning att minska regionala skillnader och ojämlikhet mellan människor är grundläggande. Det är rimligt att de ekonomiskt svagaste regionerna eller regioner som på andra sätt är missgynnade utifrån geografi, så som gleshet eller klimat erhåller särskilt stöd. Samtidigt är tillväxtperspektivet centralt och ekonomiskt starkare regioner måste ges utrymme att utveckla och stärka sin roll som tillväxtmotorer. Dessa två perspektiv samspelar och skapar tillsammans ett starkare EU-samarbete.

Det territoriella perspektivet är unikt för sammanhållningspolitiken och måste bibehållas och stärkas. SKL menar att styrkan med sammanhållningspolitiken är att insatser anpassas efter regionala förutsättningar och behov. Därigenom används medlen mest effektivt och där de gör mest nytta. De komplexa samhällsutmaningar som vi har framför oss kräver också integrerade lösningar. Sektorsvisa insatser riskerar att dra isär en sammanhållen utveckling. Genom sammanhållningspolitikens koppling till EU:s övergripande målsättningar får vi en territoriell anpassning och ett flexibelt genomförande av politik på många områden.

Den nuvarande uppdelningen av olika fonder inom sammanhållningspolitiken är ineffektiv och hämmande för regional utveckling. SKL förordar skapandet av en gemensam integrerad fond för hållbar regional utveckling, bestående av nuvarande Regionalfond, Socialfond och delar av Landsbygdsprogrammet. En ny förvaltande myndighet bör inrättas för den gemensamma fonden och fonden bör åtföljas av integrerade program på regional nivå. Den förvaltande myndigheten bör även fortsättningsvis verka genom regionala kontor.

Mervärdet av sammanhållningspolitiken i svenska kommuner och regioner

Sammanhållningspolitiken har stor betydelse för att skapa tillväxt och sysselsättning lokalt och regionalt i Sverige. Totalt fördelas närmare 20 miljarder kr inom Regionalfond och Socialfonden till utvecklingsinsatser runt om i landet under perioden 2014-2020. Om man även inkluderar Landsbygdsprogrammet handlar det sammantaget om 67 miljarder kr i utvecklingsmedel. Tillgängliga medel växlas också upp med andra nationella och regionala medel, vilket innebär att det faktiska kapitalet för utvecklingsinsatser ofta är långt större än budgetomslutningen i de operativa programmen.

Sammanhållningspolitiken gör nytta lokalt och regionalt i Sverige. Socialfonden investerar bl.a. i insatser för att motverka avhopp från skolan eller för att få unga i sysselsättning. Regionalfonden gör också viktiga investeringar bl.a. för etablering av test- och innovationsmiljöer för exempelvis avancerad säkerhetsteknik för fordon. Många värdefulla miljöprojekt finansieras också via sammanhållningspolitiken, som exempelvis musselodlingar för att rena Östersjön från kväve och fosfor.

SKL menar att arbetssättet som kännetecknar sammanhållningspolitiken, med 7-åriga ledtider, samordning mellan sektorer och samhällsnivåer och inte minst den territoriella anpassningen av insatser, har bidragit till att tillväxtprocesser har skapats regionalt, som inte hade kunnat åstadkommas med nationella årliga anslag. Det regionala inflytandet över medlen och de regionala prioriteringarna är centrala utgångspunkter och en förutsättning för ett framgångsrikt regionalt utvecklingsarbete. Ofta är det svårt att få till ett utmaningsdrivet utvecklingsarbete inom den ordinarie verksamheten. Den typen av utvecklingsarbete lämpar sig bra i projektform och struktur- och investeringsfonderna möjliggör utvecklingsåtgärder och samverkan mellan aktörer som annars inte hade kommit till stånd. Fonderna är också värdefulla för att nyskapande verksamhet ska kunna testas och de finansiella låneinstrument som tillhandahålls inom fonderna bidrar till att riskpengar finns att tillgå. Programmets koppling till EU:s tillväxt- och sysselsättningsstrategi EU 2020 har dessutom skapat incitament att jobba mot gemensamma utmaningar och mål.

Behov av en ny inriktning

Viktiga förändringar gjordes inom sammanhållningspolitiken inför den nuvarande programperioden. Sammanhållningspolitiken är idag den enda budgetpost i EU:s budget som har tydligt resultatfokus. Kopplingen till EU:s tillväxt- och sysselsättningsstrategi EU2020 har bidragit till en fokusering av prioriterade insatser och därmed en tydligare resultat-inriktning i programmen. Med gemensamma mål och resurser kan alla nivåer jobba i samma riktning. SKL menar att det är väsentligt med en ram för programplaneringen även framåt och efterlyser en efterträdare till EU2020-strategin, som tar sin utgångspunkt i unionsgemensamma utmaningar. Förbundet vill dock understryka att fokuseringen av prioriteringar inte får vara för ensidig och att ett stort mått av territoriell anpassning fortsatt är centralt.

SKL menar att sammanhållningspolitiken bidrar till att hantera många av de utmaningar som EU står inför idag. Socialfonden har under den pågående programperioden kunnat användas för att hjälpa det stora antalet nyanlända i många kommuner och regioner. Exempelvis finansieras insatser för handledning och språkutbildning för att få nyanlända yrkesutbildade kvinnor i arbete. Förbundet menar dock att vissa justeringar i inriktning kommer att bli nödvändiga.

SKL förordar att ett särskilt sysselsättningsinitiativ för nyanlända etableras inom Socialfonden, likt det sysselsättningsinitiativ för unga som Europeiska Kommissionen lanserade inför den nuvarande programperioden. Initiativet skulle då rikta sig till de medlemsstater och regioner som svarat för det största mottagandet och skapa förutsättningar för integration och utbildning för målgruppen. Socialfonden skulle därmed också få en tydlig strukturförändrande inriktning och en tillväxtpolitisk koppling för att möta kompetensförsörjningsbehov regionalt.

Ansvariga för regional utveckling har också ansvar för att etablera regionala kompetensplattformar. En stark koppling mellan Socialfonden och det regionala kompetensförsörjningsarbetet ger förutsättningar för ökad samverkan på lokal och regional nivå, som leder till bättre matchning mellan utbud av utbildningar och behov av kompetens. Socialfonden behöver dock integreras med det som idag är Regionalfonden. Att arbeta med inkludering på arbetsmarknaden är inte en fråga om ”sociala projekt”, utan en förutsättning för tillväxt i europeiska regioner och därmed för hela EU. Ett fördjupat resonemang om en sammanslagen fond utvecklas under rubriken *minskad administrativ börda och fortsatt förenklingsarbete* nedan.

SKL anser att regionernas arbete med styrkeområden (smart specialisering) bör få en mer framträdande roll inom Regionalfonden i kommande programperiod. De prioriterade områdena utformas i samarbete med näringsliv och forskare och arbetet har visat sig vara gynnsamt för uppkomsten av regionala innovationer. Det är väsentligt att alla regioner arbetar utifrån de specifika förutsättningar som finns och att de kompetenser man har kommer till sin fulla rätt. Alla regioner kan därigenom höja sin lägstanivå.

SKL anser att de territoriella samarbetsprogrammen har en viktig funktion för att stärka samarbeten och skapa solidaritet mellan regioner och medlemsstater. Programmen bör även fortsatt förhålla sig till för geografiskt relevanta makroregionala strategier, så som EU:s strategi för Östersjöregionen.

Mot bakgrund av den ökande urbaniseringen och den tilltagande migrationen är vikten av att stödja och säkerställa en hållbar utveckling i städerna viktigare än någonsin. SKL menar därför att städerna bör få en framträdande roll i sammanhållningspolitiken och välkomnar ett fortsatt fokus på hållbar stadsutveckling, där fler städer än idag omfattas.

Samtidigt menar SKL att relationen mellan stad och land måste stärkas. Det är väsentligt att de delar i Landsbygdsprogrammet som rör generell landsbygdsutveckling också blir en del av de regionalpolitiska insatserna. Uppdelningen i landsbygds- respektive regionalpolitik gynnar inte utvecklingen i Sverige. Landsbygdsutveckling är en del av den regionala utvecklingen och tillhörande ansvar och medel måste också överföras till de regionalt utvecklingsansvariga aktörerna för att därigenom få en mer sammanhållen utveckling utifrån territoriets förutsättningar. Lokalt ledd utveckling genom Leader-metoden är ett viktigt verktyg för den lokala nivån och ofta ett första steg för mindre kommuner att arbeta med EU-finansierade projekt.

Genomförandet av sammanhållningspolitiken i Sverige

SKL anser att sammanhållningspolitiken är ett regionalt verktyg och att Regionalfonden enbart bör genomföras via regionala program. Regionalt utvecklingsansvariga aktörer bör även fortsättningsvis ha ett huvudansvar för utformning och genomförande av programmen. Vidare bör regionalt utvecklingsansvariga utrustas med ett tydligt mandat att ändra prioriteringar och inriktning i programmen vid extraordinära regionala situationer såsom varsel eller flyktingströmmar för att på så sätt möjliggöra en större flexibilitet. De regionala utvecklingsstrategierna bör fortsatt vara utgångspunkten vid utformningen av program.

Vad gäller Socialfonden kan det vara motiverat med en viss andel i ett nationellt program med inriktning mot flernivåstyrda satsningar. Regionalt utvecklingsansvariga bör dock involveras i urvalet av strategiska insatser som planeras nationellt. Högnivågruppen för Socialfonden som ESF-rådet tagit initiativ till under den nuvarande programperioden kan tjäna som bra exempel på hur regionerna deltar som referensgrupp för urval av strategiska satsningar. Andelen i ett nationellt program bör dock minska.

Att mäta sammanhållningspolitikens effekter

En ständig utmaning i arbetet med struktur- och investeringsfonderna är hur man mäter resultat och effekter av de insatser som görs. SKL anser att den uppsättning indikatorer som används idag inom struktur- och investeringsfonderna inte alltid mäter det som är relevant att mäta ur ett utvecklingsperspektiv. Idag får kvantitativa indikatorer ett stort utrymme på grund av dess tillförlitlighet. Samtidigt riskerar ett alltför ensidigt fokus på kvantitativa värden att missa andra viktiga effekter av genomförda insatser. Ett kvantitativt fokus riskerar även att hämma det innovativa tänkandet och utvecklingen när projektägare tvingas fokusera på att ett visst antal deltagare måste medverka, istället för vilken kvalitet som finns i medverkan. Till kommande programperiod bör indikatorer utvecklas som går bortom nuvarande kvantitativa mått och inkludera kvalitativa aspekter av projekten, för att på så vis bättre belysa den faktiska effekten av genomförda satsningar.

SKL anser även att de indikatorer som tas fram för struktur- och investeringsfonderna ska kunna översättas och användas i uppföljningen av gemensamma europeiska strategier. I dagsläget har Europa 2020-strategin en annan uppsättning indikatorer än struktur- och investeringsfonderna, vilket är problematiskt ur ett uppföljningsperspektiv. På samma sätt bör det finnas en komplementaritet mellan indikatorer i regionala utvecklingsstrategier och struktur- och investeringsfonderna, för att på bättre sätt kunna mäta samlade effekter av regionalt tillväxtarbete på ett mer effektivt sätt.

SKL välkomnar också det arbete som gjorts på europeisk nivå för att finna gemensamma indikatorer bortom bruttonationalprodukt (BNP) för att mäta regional utveckling. Även om BNP är en tydligt definierad metod och en bra utgångspunkt för fördelning av medel inom sammanhållningspolitiken är måttet inte allomfattande. BNP är inget tillförlitligt mått för att mäta samhällets förmåga att hantera frågor som klimatförändringar, resurseffektivitet, regional konkurrenskraft eller olika geografiska förutsättningar. Därför föreslås att Europeiska kommissionen i dialog med medlemsstaterna och regional och lokal nivå utvecklar tillförlitliga mått på regional utveckling bortom BNP. Ett exempel på liknande arbete är Reglab-projektet *BRP+*, som utarbetats och testas gemensamt av regioner och Tillväxtverket runt om i Sverige.²

Finansiella instrument och dess framtida omfattning inom struktur- och investeringsfonderna

Innevarande programperiod används finansiella instrument i form av riskkapital inom ramen för Regionalfonden. Målgruppen är i huvudsak små- och medelstora företag med hög tillväxtpotential. Under kommande programperiod väntas olika former av finansiella instrument få ett ökat utrymme inom struktur- och investeringsfonderna, något SKL ställer sig tveksamma till.

Utvärderingar av föregående programperiod (2007-2013)³ har visat att användandet av riskkapital inom regionala program haft varierade resultat. Detta beror dels på otydliga mål för satsningarna, men även på hur regionala förutsättningar såsom näringslivsstruktur och kapitalförsörjningssystem ser ut. Ett framtida användande av finansiella instrument bör utformas utifrån de olika lokala och regionala förutsättningar som råder.

Det finns en uppenbar risk i att ett ensidigt fokus på investeringspolitik tränger undan dagens regionalpolitiska verktyg inom sammanhållningspolitiken. SKL motsätter sig att finansiella instrument ska ersätta nuvarande projektstödsformer inom sammanhållningspolitiken. Finansiella instrument har en begränsad nytta inom vissa delar av tillväxtpolitiken och ska därmed ses som en kompletterande del.

SKL anser även att användandet av finansiella instrument bör avgränsas i sin tematik i relation till sammanhållningspolitiken. SKL ställer sig tveksamma till finansiella instrument inom Socialfonden, då fondens målgrupp i första hand är individer.

² http://www.reglab.se/BRP+/wp-content/uploads/Reglab_BRP.pdf

³ Tillväxtanalys (2016). Effekter & erfarenheter – slututvärdering av satsningen med regionala riskkapitalfonder 2009–2015. Tillväxtverket (2016). Regionala riskkapitalfonder 2015.

Minskad administrativ börda och fortsatt förenklingsarbete

SKL anser att ytterligare åtgärder måste vidtas för att förenkla genomförandet av struktur- och investeringsfonderna. Den administrativa bördan för projektägare måste minska om programmen ska uppfattas som attraktiva och relevanta i framtiden. Framförallt är det den administrativa bördan kopplat till rapportering och kontroll som måste minskas och förenklas från såväl Europeiska Kommissionen som förvaltande myndigheter. Detta bör ske i enlighet med proportionalitetsprincipen, där projektets omfattning avgör administrativ börda. Förenkling av genomförandet av avgörande framför allt för mindre lokala aktörer, inte minst när det gäller programmen för lokalt ledd utveckling genom Leader-metoden.

SKL förespråkar dessutom en form av erfarenhetsbaserad granskning, där medlemsstater med goda resultat vid granskning och uppföljning också ges vissa administrativa lättnader.

Regionala förutsättningar är utgångspunkten för de prioriteringar som görs inom sammanhållningspolitiken. Regionala förutsättningar bör i än högre grad styra själva genomförandet genom att de regionala strukturfondspartnerskapen ges flexibilitet att omfördela medel mellan prioriterade områden vid behov.

Det finns fortfarande utmaningar att lösa gällande fondsamordningen. De skilda regelverken för struktur- och investeringsfonderna har gjort en reell fondsamordning till en administrativ omöjlighet. Samhällets utmaningar är ofta komplexa och kräver integrerade lösningar, samtidigt finns ett behov av att harmonisera regelverken för struktur- och investeringsfonderna.

SKL föreslår att Regionalfonden, Socialfonden och delar av Landsbygdsprogrammet slås samman till en samlad fond. Ett sådant initiativ skulle harmonisera nuvarande regelverk för fonderna och skapa förutsättningar för kraftfulla samordnade insatser på regional nivå. Inrättandet av en gemensam integrerad fond inom sammanhållningspolitiken bör även appliceras på europeisk nivå.

SKL anser även att ett stort steg i förenklingsprocessen kan tas genom att inrätta en gemensam förvaltande myndighet för struktur- och investeringsfonderna. Ett sådant initiativ skulle ge presumtiva projektägare ”en väg in” till struktur- och investeringsfonderna, samt underlätta harmonisering av regler på nationell nivå.

Erfarenheterna från innevarande programperiod visar att svensk lagstiftning begränsar möjligheten att nyttja alla verktyg inom struktur- och investeringsfonderna. Detta gäller bland annat möjligheten att nyttja ITI-lösningar liksom finansieringsinstrument som JESSICA, som båda bedömdes strida mot svensk lagstiftning. Att möjligheterna för lokal och regional nivå att driva utvecklingsarbete begränsas av motstridig

lagstiftning på nationell och europeisk nivå är problematiskt. Inför kommande programperiod bör den svenska regeringen i ett tidigt skede identifiera eventuell motstridig lagstiftning, för att säkerställa att initiativ från Europeiska kommissionen är förenliga med svensk lagstiftning.

SKL ser ingen framtid för förslaget gällande prestationsersättningar, som Europeiska kommissionen presenterade vid halvtidsöversynen. Modellen med ersättningar efter prestation riskerar att leda till ett hämmat utvecklingsklimat, där projektägars fokus uteslutande läggs på indikatorer istället för innovation och nytänkande.

Vikten av ett reellt flernivåstyre

SKL framhålla vikten av att regeringen redan nu bör börja planera för hur den lokala och regionala nivån ska involveras i processen inför kommande programperiod. Det ansvar för regional utveckling som regioner och samverkansorgan har bör beaktas liksom även de rent juridiska aspekterna i förordningen gällande partnerskapsprincip och territoriella utgångspunkter.

Det forum som regeringen inrättat för dialog om genomförandet av den regionala tillväxtpolitiken bör även i fortsättningen användas för regelbundna diskussioner om sammanhållningspolitiken. SKL föreslår vidare att den mer operativa grupp om 8 regionala politiker, som SKL håller samman, används för dialog om innehåll och genomförande av fonderna inför kommande programperioden. SKL ser också gärna att regeringen har en aktiv dialog med SKL och regionalt utvecklingsansvariga om olika initiativ inom sammanhållningspolitiken, innan de formellt beslutats i olika instanser. SKL föreslår dessutom att en eller ett par representanter utses för att företräda den lokala och regionala nivån i förhandlingarna med Europeiska kommissionen.

Sveriges Kommuner och Landsting

Lena Micko
Ordförande

Muntlig reservation lämnades av Sverigedemokraterna.

Näringsdepartementet
Enheten för regional tillväxt och EU:s
sammanhållningspolitik

Lärande – analyser i det regionala tillväxtarbetet

Frågor att diskutera

- Vilken status har den regionala analysen i regionernas strategiska utvecklingsarbete?
- Hur hanteras behoven av analys- och kunskapsunderlag i en verklighet som präglas av begränsade resurser?
- Behöver vi bredda vårt synsätt på regional utveckling och tillväxt, och kan ett mätsystem som BRP+ få legitimitet?
- Viket stöd behövs från nationell nivå för att förbättra analys- och kunskapsunderlagen regionalt?

I den nationella strategin för hållbar regional tillväxt och attraktionskraft 2015–2020 poängteras att politikutvecklingen ska vara kunskapsbaserad och grundad på ett kontinuerligt lärande i form av analyser av territoriella förutsättningar samt uppföljning och utvärdering av genomförda insatser. ”Aktörer med regionalt utvecklingsansvar har huvudansvaret för att skapa en kontinuerlig och systematiserad kunskapsutveckling i det regionala tillväxtarbetet”.

Under detta pass kommer Sverker Lindblad, Näringsdepartementet inleda med att peka på några grundläggande förhållningssätt avseende analyser till det regionala strategiarbetet. Punkter som kommer beröras är bland annat när och i vilket sammanhang den regionala analysen gör mest nytta samt skillnad och användning av kvantitativa respektive kvalitativa analysmetoder.

BRP+ är ett mätsystem för livskvalitet på regional nivå, som visar på den långsiktiga utvecklingen för regionala resurser, avseende ekonomi, socialt kapital, humankapital och naturresurser. Anna Norin, Region Västerbotten

har deltagit i Reglabs utvecklingsarbete och hon kommer berätta om mätsystemets innehåll och hur det kan användas i regionernas utvecklingsarbete.

Bo Wictorin, Regionförbundet Sörmland har mångårig erfarenhet av regionalt analysarbete på såväl nationell som regional nivå. Han kommer reflektera över viktiga erfarenheter från detta arbete och även ta upp hur en region med begränsade resurser kan tillgodose sitt behov av analys och kunskapsunderlag.

Näringsdepartementet
Enheten för regional tillväxt och EU:s
sammanhållningspolitik

Lärande – uppföljning och ökat resultatfokus i det regionala tillväxtarbetet

Frågor att diskutera

- Hur kan arbetet med uppföljningar och utvärderingar utvecklas och stärkas för att öka lärandet?
- Hur kan de resultat som genereras regionalt bli mer synliga i den nationella uppföljningen?
- Hur går det strategiska arbetet med och genomförandet av de regionala lärandeplanerna? På vilket sätt integreras de horisontella dimensionerna jämställdhet och integration?

Som lyfts i den nationella strategin för hållbar tillväxt och attraktionskraft 2015-2020 så är regeringens ambition att uppföljningar och utvärderingar av genomförda insatser på regional, nationell och europeisk nivå ska bidra till utvecklingen av politiken. Lärande från uppföljningarna och utvärderingar ska tas till vara i arbetet och bidra till en utveckling av den regionala tillväxtpolitiken och till ett effektivare genomförande. Största delen av detta arbete sker regionalt bl.a. i genomförandet av de regionala lärandeplanerna. Även nationellt sker uppföljning av den politiken, bl.a. genom att regeringen följer utveckling och resultat inom den regionala tillväxtpolitiken och följer upp användning av medel från regionalfonden, ETS-programmen och anslaget 1:1 Regionala tillväxtåtgärder. Med detta inleder Charlotte Werner en diskussion kring dagens uppföljningssystem och viktiga utvecklingsområden

I december 2016 slutrapporterade Statskontoret sitt uppdrag att utvärdera möjligheterna till ett ökat resultatfokus i uppföljning av anslag 1:1 Regionala

tillväxtåtgärder. Fokus i uppdraget har legat på den regionalt beslutade projektverksamhet som finansieras av anslaget. Det handlar om drygt 800 miljoner kronor årligen. På forumet presenterar Sebastian Stålfors och Maria Karanta Statskontorets slutrapport där de föreslår införandet av ett uppföljningssystem med tre delar: årliga redovisningar av indikatorer, årliga kvalitativa uppföljningar samt återkommande effektutvärderingar.

Tillväxtverket som nationellt ansvarig myndighet har en viktig roll i att utföra stora delar av den uppföljning som görs på nationell nivå ska även fungera som ett stöd för regionerna i sitt arbete. Programpunkten avslutas med att Anna Bünger presenterar Tillväxtverkets nya organisation för uppföljning och analys och redogör för sina tankar framåt.